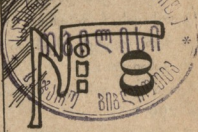

იუმორის გული ჟურნალი

ეშმანიასი

205

მაილება სელის მოწერა

ყოველ-კვირულ, იუმორისტულ, კარიკატურულ
ბიან ჟურნალ

„ეშმანიასის მათრას“-ზე

ჟურნალი ღირს ერთი წლით—5 მანეთი
ნახევარი წლით—3 მ. ერთი თვით—5 ო.
ვინც 1908 წლისათვის გამოიწერს ჟურნალს
და მთელი წლის ფასს გამოუხადებს რუბლკიას,
ამ წლის „ეშმანიასის მათრასი“ 1-ლი ნომერიდან
უფასოთ გაეცხადება.

რუბლკიაში მოიპოვება აგრეთვე „შუამავლის“
და „შურდელის“ ყველა ნომერი, რომელიც
გაეცხადება მსურველს თითო შუერათ.

ფულ! ამ აღრუსით უნდა გამოგზავნოს:

Тифлисъ въ редакцію журнала „Ешманиасъ
Матрахи“, Михайловская 65.

† ვასო ურუშაძე.

ევირას, 11 ნოემბერს, თფილისში ვარ-
დაიცივლა ახალგაზრდა შეგნებული და
თვედადებული შუშა ვასო ურუშაძე.

ბევრ ამხანაგს დაწვევით გული ვასოს
ულროა სიკვდილმა, რადგან ამგვარი
ამხანაგი არც თუ ისეთი ხშირი მოვლენაა.

ვასო ასათ-ამწყობი იყო. ჯერ კიდევ
1901 წელს გავიცივსათვის ის სამი თვით
დააპატიმრეს და ციხის რეჟიმი, ისიც იმ
დროინდელი, ცხადია სიამოვნებას არ მია-
ყენებდა. მაგრამ რა თქმა უნდა ვერც
გასტყებდა მის ნაწრთობ გულს. ის უფ-

რო ენერგიულათ ჩაება საერთო საქ-
მეში. 1903 წელს ვასო ისევ დაიპირეს
და სამი თვე გაატარა პოლიციის ნაწილ-
ში. ვისაც გამოუცდია, იმან იცის რას ნიშ-
ნავს სამ თვეს საპოლიციო ნაწილში ჯდომა.

ვასო ურუშაძე.

პოლიციიდან განთავისუფლების შემდეგ
არ ვასულა ორიოდ თვე, რომ ვასო
ისევ დაიპირეს და სამი წლით ვო-
ლოჯდის გუბერნიაში გადასახლეს, საი-
დანაც დაბრუნდა 1905 წლის 20 თებერ-
ვალს. ვასო ისევ შეუდგა თავის საყვარელ
საქმეს, მაგრამ 29 აგვისტოს ქალაქის
ღარბაზში მწარეთ სცემეს მას, რამაც გან-

საკუთრებული გავლენა იქონია მის ჯან-
მრთელობაზე.

1905 წლის ოქტომბერში კიდევ დაა-
ტუსაღეს ვასო, მაგრამ მანიფესტის შემ-
დეგ ისევ განთავისუფლეს.

დაიწყო თუ არა რეაქცია, ვასოსაც
დაუწყეს ძებნა. 1906 წლის 7 იანვარს
დააპატიმრეს და სამი თვის ციხეში ჯლო-
მის შემდეგ, ისევ ჩრდილო გუბერნიებისკენ
უკაცს თავი. რამდენიმე ხნის შემდეგ იქი-
დან წამოვიდა და თფილისს შემოაფარა
თავი, სადაც ათი თვის ავითმყოფობის
შემდეგ განუტევა ტანჯული სული.

თფილისის შუშები დიდხანს ატარებენ
გულში საყვარელი ამხანაგის ხსოვნასა.

ამხ. ვასოს ხსოვნას.

რომ ვიხსოვთ ვი, ვუი—
შენ სახელს არ შეგწენდება;
ერთი კვდება და მის ნაცვლად
სხვა ათასი იხდება.

მახსოვს, როცა თითზე ვთვლიდით
საიმელო ვინ იქნება,
ცოტა იყვენ ასეთები,
მათში ვასოც ჩაითვლება.

ბევრი „მოკვდა“ და მზავალი
დღესაც ისევ იტანჯება,
მაგრამ რიცხვი მებრძოლების
არ კლებულობს—სულ ოზრდება.

მაშ არ გტრით ვი, ვუი—
კვდება ვინც რომ იხადება,
გულს არ ვიტყბთ, რადგან ვიცით
ჩვენი არის გამაჩრებება.

ა. ჭანჭათელი

ქვეყნის მოგზაურობა.

აშკარაა ჩემი მტერი ჩაიდა ოსურგენთში, წაშლი გავიკარავნ ხელებს და ყოველთვის სად დავიგრივება ასინი? ამიტომ ჩაიცივი სახალხო სკოლების დირექტორის მუნდრი, გავიკეთე პლარა წვერები, დავიხურე ზედა კაპარდანი ქუდი და ისე ვახელოთ; ვითომ სამეურნეო სკოლის ანგარიშების სასევიზოთა.

ხებრა რომ სავაზოა ღონესაო, ეს ცხადი და უქვევლია, მაგრამ უნდა გენახა საბარალო ინსექტორი სკოლისა. იმას მართლა სარევიზოთო მოვედი ვგონა და შიშით ცახცახებდა. აღმათ ფიქრობდა: ვაშინჯავს ამ ანგარიშებს და გამოაქვეყნებს. საბარალო ეს რათ უნდა მისი ანგარიშები და მით უმეტეს მე?! აი თუნდა ავიღოთ ეს გასავლი:

- 1) ღონეცა და დროვი მწვანელების საზიდავთ 200 მან.
  - 2) ტენი (რომელმაც ინსპ. გასერიწების შემდეგ განუტყა სული) 120 მ.
  - 3) მორეც ტენი 140 მანეთი.
- ამგვართა სულ დახარჯულა 8 თვეში 460 მანეთი
- შემოსავალი 2 წლის განმავლობაში:
- 1) ბაღრიჯანი 3 მანეთის.
  - 2) ყურძენი 1 მ. 50 კაპ.
  - 3) ვაშლი „ 8 კაპ.
  - 4) 2 სტაფილი 1 კაპ.
  - 5) ღოჭა და ტყემალი 2 1/2 კაპ.
  - 6) სასუქი 4 3/4 გირვანჯა 3 კაპ.
- შესდგა სულ 4 მ. 64 1/2 კაპეთი.

ინსექტორის შესანიშნავი მუშაობა შევიკუმუნე და მრისხანეთ მოვახსენე: „თქვენ ხე ამბობენ თითქო ეს ღონეცა და ამისთანაობა სასევიზოთო გეყიღოთ და არა საქმისათვის. დღევანდელ პირობებში ეს არ შეაძლებს! ხომ ხედავთ თითოეული მოსასახურე პირნათლათ ასრულებს თავის მოვალეობას და თქვენ კი რაებს ჩაღიხართ მეოქი.“

შეცდა საწყალი, მაგრამ როგორ შეცდა!!! იფიქრა: ეს არის ახლა დავიღუპო. აბა რა იცოდო თუ მე უბრალო უშნაკი ვიყავი და არა დირექტორი, თორემ იცოდა ხლე საქმეს წამკიდებდა! ვინ იცის იქნებ კიდელ ვახარებოდა ეს ამავე, რადგან დირექტორი ნაიხილნიკია და მე კი უბრალო გამგეღი.

ინსექტორმა სადღლით მიმიპატრია, მე ჯერ თანხმობასეთი ვანცხადე, მაგრამ როცა გავიკეთე ოსურგეთის „წარჩინებულთა“ საზოგადოებაც აქ იქნებოდა, უტყვე შევიცვალე აზრი და ვუბრძანე ეტლი მოეყვანათ. ინსექტორის აღერს სახლავარი არა

ქონდა. მე კი გულში მეკინებოდა და რომ ეს სიცილი არ წამწარებოდა ისეც უკან გამოეკურცხლე. მისი ანგარიშები თავში იხალოს ბნება ინსექტორმა. ან კი რა ჩენი საქმეა ცხენების და დავიგავის ანგარიში,

* *

როცა რომ ქუთაისი კლუბებით აივსო და ერთი „რა ამბავია“ ადგა. ეს დემოკრატიული კლუბიაო, ეს არისტოკრატიული და ძალიერ პატრონს ვეღარ სცნობს.

შევიკვლი დემოკრატიულში და ძლიერ მომეწონა; მშენიერი ლოტოს სათამაშო, ჩხიტკობით გამოაწყობილი ქართული ლედებითაა გარემოცული. აქვე არიან მათი ქალიშვილები თავისი „კავალრებით“, (ხშირათ შეხვედები თურმე მისწველე ახალგაზრდობასაც).

აქვე გვერდზე გახურებული კარტის თამაშია; ისმის ნარდკამათლების მწრიალი და ბილიარდის ჭახუნი. ერთი სიტყვით შესანიშნავი რამეა და გავიკვირდება კაცს, როცა ასეთ შესანიშნავ დაწესებულებას ქუთაისში ხედავ. 3 ნომერშიც ეს ღირს შესანიშნავი დღეა ქუთაისის ისტორიაში, რადგან სწორეთ ამ დღეს გაიხსნა „საკრებულო“ კლუბი. ამავე დღეს წარმოადგენა გამართა კლუბს პატარა სცენაზე. შესანიშნავით წიკითხეს „записки с.-машедшаго“. გასაკვირე იქნებოდა ცუდით რომ წაეკითხათ!! ვინიდან ეს ბუნებრივია ბევრისათვის.

მაგრამ ქუთაისი როდეს ქუთაისია, რომ ერთი და ორი კლუბი ყუოს. ჩინოვნიკებმა და „ჩუბრებმა“ განიზრახეს საკუთარი კლუბის დაარსება და კიდევაც დაიარსეს „ქუთაისის კრუცოკი“.

ამ ორ კლუბთა შორის ახლა სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლაა, ან ერთი უნდა მოისპოს, ან მეორე, მაგრამ რაღა სულ მე ვილაპარაკო სამ ნომერს, „საკრებულოს“ სცენაზე ბნება დ. მესხმა ასეთი ლექსი წიკითხა „ჩუბრთა“ კლუბის შესახებ:

ერთი იყო ქუთაისში,
ახლა გახსნეს ორი კლუბი!
ვითომ ერთი არ ეპაროდა?
ნუჩელი ВСЕ ТАКЪ ГЛУПЫЙ!
ამ ძველ კლუბში მეტ ნაწილათ
წერილფეხობა დადიანო!
იუტხოვეს მათთან ვავლა;
რაღაცებს სჩადიანო.

გასანობათა ერთი კნარა
თუ გესურს გითხარი დასტურია,
და გართობა ცუკვის მეტი
აღარაფერი გვეწურია.

ხოლო თუ კი უკადრისობით და გაუბრბით მცირებს ამდროს ისეთი რა ჩაიღონეს, თქვენ დიდებსაც არ გეკადროთა? დაასრულა თუ არა ავტორმა შეიქნა ერთი ტაშის ცემა და მეც დამეიწყება რა ჩემი თანამედროვე მდგომარეობა კინაღამ ვიმოშველ მითარხია, მაგრამ...
ქვემო.

საგულსხმიერო.
ნიშნადურელ „ნაეს“,
თითვე „მუივან ყვავს“,
ლექსა რომ რახავს,
და თვის იჯახავს:
ტყე სდგას უკვე ტრეველი,
რისხეთი უბერავს ქარი,
ზღვამ შექნა ღრიალცილი,
ჯანყია საშიშარი.
ფედერალისტს მოუნდა
ზღვავე ეფრინა „ნავი“,
მაგრამ ვადაღუბუნდა
და შლამში ჩაჭყო თავი.

6. ზომილეთელი.

გურული სცენა
ოპეტია.
— ესიკას ვაგუმარჯოს!
— გავიმარჯოს მასიკოს?
— ქორწილს როისიზა აპირობ ესიკავ?
— რა დროის ქორწილია ძამიავ, ქვეყანა იქვეოდა და ტურა ქორწილს შობოდაო, ხანქეს მიარი თუ? როისიზა ვაპირობ და ტამაზოვის ვათხოვას რომ მუთავებ მაშინიზა!
რას აცხმიერობ ჩემი ძამივი, ქორწილი კი არა იმეფო ვუნებავზე ვარ რომ მგონია კვერცხით შევასკვებ ვინცხას, რაცხარომ არ მაკავებდეს. ქვე კაცო ნათქვამი: „დათემა რომ მოგეროს, ბაბაი დღუძახეო“ მარა ერთი მოთხარი შენი კვი ბაბაი ნუ წავიწყებდა, ამფერი ბაბაი თუ გინახავს? რა ვითხარა იკი, მოჯავყე ამას იქით

არ წევი, მოგვეტრა თავი, მევიკიხეთ, გართვ გამოსაყოფი თავი ადარ ვეკექს, გასამქვერი თვლი დავგვეყო, უწინ ვერულია, რომ მთხოვრათ წყვილდა ან კერტანს მევიკიდებდა, მგერელი ვარო იტყუდა, ახლა ისე დავგუჯდენ კისერში— ისე მოვიკაკვეთ, რომ ახლანდელ გურულობას თავსხლადი დამესხეს მეგერლობა კი არა, ყორიფელი სიადე ვაზობა, რამდენ სირცხვილს გუთუძლოს კაცმა რომ არ ვიცი... სახლი დავვიწვეს, ვაჩრდილ ტაქტიკაო, დავგაჩოქეს— დუუროქეთ ავიტ ტაქტიკაო, ვინცხამ, ვინცხა მამა სულ ძალი, ზეგურ აყროლიბული ფეშონი მოკლა მის წონა ოქროს შიადესეს, ჩავეიყენეს ვეგვეტეცია დ მოგვთხარეს— მვიგობინე ტაქტიკაო, ქალს ვამიკიდენ მიერინ ღობის ძირში და კარგა მავრათ ჩაბრომეტეს— არა დაბერო სული ტაქტიკაო, ახლა კიდევ ახალ ღენერალ-ღუმბერანტორს პრიკაზი ვამოუგხანია უჩემოთ ქალს ნუ შეირათავთო... თუ ღმერთმა ვაძალღებული სული არ ამომართვა, იმისაც კი მივესწრები რომ ვამუა პრიკაზი: ახალ მოყვანილთან უჩემოთ არ დავწეო და ამის მოთმენა თუ ყველი ტაქტიკაა, დაყუდებული ბერობა ყოფილა ოქვენი ტაქტიკა და მეტი არაფერი.

პიგნა.

პოლიტიკური ეკონომია.

(თუ ხათრი ვაქეთ წაიკითხეთ ბ. ქალარას პოლიტიკური ეკონომია, ვეკლში)
იტყვიან „შინაურ მღვდელს შენდობა არა აქვსო!“ ბრძნული თქმულებათა! ბნინ რქალარას პოლიტიკური ეკონომია უკვე იაპონურ ენაზედაც ითარგმნეს (კატაიმიას მიერ) და ჩვენ კი ყურადღებაც არ მიგვიტყვიან. ჩვენი სჯობს ვიდრე არასოდეს! ამბობს მეორე ანდაზა და მეც იმედი მაქვს მათკებენ მკითხველები ასეთ დუდეგრობას. ახლა კი ვეცდები: რაც შეიძლება პოპულიარული ერთი ვადმოგვცეთ თითოეული ლექსის შინაარსი.

მაშ დავიწყით მესამე ლექსიდან, რადგან აქ სულ ერთია თავი და ბოლო, ვინაიდან ეს პოლიტიკური ეკონომია სახალხოა.

ვაგარკვიოთ რა არის წარმოება. წინა წერილები ჩვენ ვიცით რა არის მტურენობა; მაგალითად: ხის დარგვა, ეს მტურენობა ანუ წარმოებაა. ამ განმარტების შემდეგ ჩვენ ვინაბოთ წარმოებას.

ჩვენ ვხედავთ რომ ადამიანი ოფლს ღვრის. რატომ ღვრის ახლა ის ოფლს? მას აქვს სხვა და სხვა გვარი მითხოვინებდა ოფლი ღვაროს. განვითარებულ

ადამიანს მეტი მითხოვინებდა აქვს და მასადამე მეტი ოფლი ეღვრება*). ავიღოთ მაგალითად პირველ-ყოფილი ადამიანი. მას უნდა ტანსამოსი. ის პოპულოს წვეტან ქვას, მონახავს ბეწვიან ნადირს, გამოვიკლება, ესერის ქვას, გააძრობს ტყავს და ჩაიცვამს. ასეთი მოქმედებით ისახლვრება მისი შრომის თვისება. ეს დღესათუ ცხადია:

ავიღოთ მეორე ადამიანი, რომელსაც შინა ის პოპულოს ვეწეოს, „შოკლობს თორენს, მოხელს კომს, დავგუნდავებს, ვაბატაშეებს, ჩაავრავს თორენში, ვაბატაშობს და ქამს, ამით ვანისაზღვრება მისი მოქმედების ხასიათი.

მაგალითებიდან ცხადია, რომ შრომის თვისება ვანისაზღვრება სამი პირობისაგან: 1) ადამიანის საქრობისაგან, 2) შრომის ვაგურეშე მასაზებათავან და 3) თვით ადამიანის სამუშაო ძალ-ღონისაგან.

პოპულიარისკია ეშმაკისი.

(შემდეგი იქნება)

ვასაქამებლია?!

ოფს ზღვა წარხდეს, წყალი აქოფდეს, *თევზს არ იჭერდეს პოლიციელი*?! *მღვდელი* იქ იდგეს, ცხავე ცრემლს ღვრდეს და დაკრეფილი მქონდეს ვულ-ხელი?! *ნიკო-ი* ბჰობდეს, არა ტრობოდეს; ყურს არ უგდებდეს მას ზღვა მსმენელი?!

პროვიზორი სჯდეს, სხვა წამალს ლესდეს, ავთიაქში კი არ იდგეს მცველი?!

ონისიმე.

წარღები ეშმაკისაძეი.

ბარულიდან. საყვარელო ძმაო ეშმაკო! გვეყოს სირცხვილათ, რომ ასე მოიძულე ჩვენი სოფელი ბარული. ერთი ჩამოგვარა შე კაცო! რკინის გზას თუ ელოდები, ეს ტყუილი ანგარიშია; მანამდე ჩვენი მოძღვარი გაბრეილი ყველას დავგადრობს ტყავებს. შემოიჭერი ერთი თუ ძმა ხარ, ვაპკარი მათრახი და ჩასძახე: რა ღვრს ღვრამა

*) მაგალითად ბნ. „ქალარას“ აქვს მითხოვინებდა პოლიტიკური ეკონომიის წერისას, რაზედაც ერთბო მგერი ოფლი ეხარჯება.

ფულია, ხალხს შიმშილით სული ხდება, თქვა“ და იქნებ ეშველოს რამე მისი თავგასულობას. ხუცის სახითარ არ გვიხარო, თორემ მისმა შეიღობა ზოსიმემ შეიძლება თავისი „пяти зарядная винтовка“ მოგაყოლოს. სწორეთ ხათაბლა ყმაწვილია და ერთი კელი იმასაც ვაპკარი; მოუხდება. რალა ბვერი მოვაწყინო თავი, მოუთმენლათ გელით და აბა შენ იცი. პო, ვაბრეიფე შეთუ ლექსიკი ვამოთქვეს:

მეღის— მოღის ვაბრეილი, არავინ ყავს მადრეილი, მისი მწველის გულხეკაცობა სულ დაპყრო ცარიელი. • დრამის ფული სულ არავი არ დაინდო არც ბანდები კანევი არ ვაუშვა თუ კი ქონდა ასაღები. სახალხო უფს, თვისი პირმშო, ჩვენი დროის „ტარიელი“ ხელში თოფთ, ვულში ცოფით სხვაფერე ერთბო ცარიელი.

წარიელი.

ფოთიდან. ძვირფასო ძმაო ეშმაკო! ძალიან დავინაღლებდით ფოთელი ნოკრები, რომ ერთს მოიკლიდე ჩვენი ვითარების ვასკებათ. ვაჭრებმა აიღდეს სწორეთ თავი! აქაო და რეაქცია ვამეფებულთო, თითონ მიწოდებენ ვამეფებს! გესმის ძმაო? შეინ საათზე იყო დავღენილი სავაჭროების დახურვა და აქ ათ საათზედაც ღიაა ზოგიერთი მაღაზია. შენი მათრახი ჩვენი აზრით ძალიან მოუხდება მათ ვაუმადარო მუცელს. ზურგზე ნუ დავრავ თუ ძმა ხარ! იდეს მუცელზე ვაუწყაბუნე. აბა, ვიცდით *

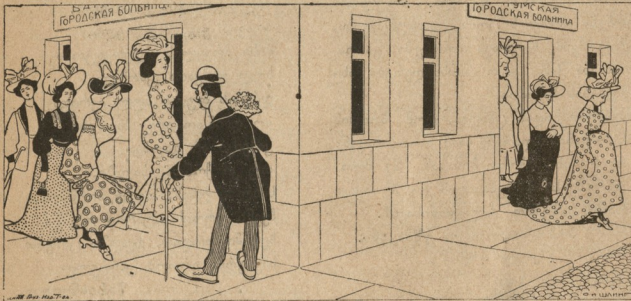
გომახურდიან. ძმაო ეშმაკო! ნამეტანი შეგაწუნე ამ ჩვენი წერილებით, მაგარმა რა ვქნა, ვარემოვებს დაბარულს. არ შემიძლია არ მოგმართო, როდესაც მე საყვედურები მომავარეს, ზოგიერთმა ჩემმა მეგობრებმა: „ყველაფერზე სწერ და გომახურდიანის სამკითხველს კი იფიქრებო“. ღმერთიორჯული არ ვიციოდ თუ ისიც ისეთ მდგომარეობაში იმყოფებოდა, როგორც ზემო

*) უნდა მოვასხენო ფოთელ აზნაზას, რომ ჩვენან აზნილობრევი ვაჭრებისა და საჭოფლოთ უმსგავსებობს ვაპართავება შინაგობლიო აქვს ფოთის „ნათნასულღში“ მდგომ „პარნისას“ მე ძველი მიკრის მისი უმოქმედობა. ყოფილ შემდგენში ეტყვიან თქვენი სურთილი ვასრულთ. გთხოვთ მხოლოდ ღმრეტელ გვათა პირიფენების კობიოს, რომ არ შევძლებ მათრახის კული უღანაშუალებს არ მიწვდეს.

ჩიბათის სამკითხველო, თორემ რაღა დავი-
ვიწყებდი. ახლა, ამხანავო, უალაგო არ იქ-
ნება რომ ერთი არ დიხარებდე და შენს
მათრახის წვერს წაუტყციენებდე იმ პი-
რებს, რომლებმაც ეს სამკითხველო გაყი-
დეს და... უკაცრავათ პასუხია, ფულს
უკონწო გვადენიეს, და წიგნებიც დააბ-
ნინეს.

შენი ნიბლია.

სქესობრივი საკითხი ბათუმის ქალაქის საჯაროფოვოში.

მ ი ბ ა ძ ვ ა .

იქ, ქალაქ გარეთ, სად განუწყვეტლივ
ბაყაყების გროვა ყოყინებს,
სად წვიზის წყალი ცით მონადენი,
ვერ გაუყინავს ვერც ზამთრის ყინვებს:

სად არე მარე ისე დამალო,
რომ მუქთათ არეინ ეპატრონება,
სად ბინადრობას არ მოიფიქრებს
ფხიზელი ჭკუა, სალი გონება,

სადაც ხაშშია გამფებული,
სად მობინდარე ბაყე გველია,
სადაც ჰაერი მოწამლულია,
—ციებ-ცხელება უღმევლია;

სად შავი წყალის ნოყით ქცეული
ლერწამ-ბალახში დაგუბებულია,
სად შავი ჰერის სათავე არის,
სადაც სიცოცხლე დიდუმებულია...

იქ ქალაქ ბათუმს (როგორც შეფერის
მდიდარს ფულგებით), ბოღაზით ქებულს,
უანგარიზით ფულგების მფანტველს
(დახარჯე უნდა შექთათ მოგებულს),

ავადმყოფთათვის საღოსტაქარო
წამოუქმავს სახლი-მორთული,
და დაუხარჯავს მუნ, (ყოტა რომ ესთქვათ)
ასი თასი მანათი—ფული.

ამ დროს „ჩლონობის“ კენჭებს ექებდენ
თურემ (ეს კერძოთ გამოგონია)
მაგრამ მე ამ ხმებს ვერ დავეუერებ
ცხადია ვინმეს მონაგონია.

ვისი შიძინა?

ოზურგეთს ჯარი ბინადრობს
და მიბატოებს იქ „სტუმრად“;
ბევრს მპირდებიან ბოძებს
ჩინს და ორდენებს საუქრად.

ვეწვევი. მივალ მათთანა,
ავაფრთოვანებ მით გულსა,
და კვლავ მიგმართავ ჭკონიებს
და მეც დავიკავ „მამულსა“.

ნიბლია.

შშობლო დრამატიული მწერლობა მისმა
შეუბღერებელმა კალმა აყვლიმდე აამსო,
უმაღლეს წერტილამდე აყენა სხვათა
მზავილთა შორის ცნობილი მისი შესა-
ნიშნავი დრამა სამგურულოს ცხოვრებლან
„და-ძა“ და აგრეთვე „ნაოხარზე“.

შუბრისა ამხანავები ათსგვარ ჭორებს
ავრცელებდენ და ავრცელებენ, თითქო
ყველა იმისი დრამების სიუჟეტი უცხო
მწერართავენ იყოს გადმოდებული, მაგრამ
ყოველივე ამგვარ ეტყვის ბოლო მოვლება
როცა გავიგებთ, რომ საზოგადოთ ე. გუ-
ნია არ კითხულობს უცხოთა ნაწარმოე-
ბებს.

ვ. გუნია გამომცემლის როლი.

მკითხველი მამინ დაფასებს საცხები
ბ-ნი გუნიას ყოველ-მხრე ნიქსა და გა-
მოცდენების როცა გაივებს, რომ ის
არის გაზ. „ცნობის ფურცლის“ მამა.
დახ, ცნობილმა გაზეთმა გუნიას ხელში
იხილა დღის სინათლე და თუმცა მის
დროს ერთობ მიხნჯი ვინმე ბრძანდებო-
და, მაგრამ მაინც მის შვილთა უნდა ჩაი-
თვლოს.

დღესაც ვ. გუნიას ძუძუზე იზრდება
საუცხოვო საზოგურო გაზეთი „ნიშალუ-

ვის არ ეცნობა ეს სამკურნალო,
სად აშკით გროვა დაბუღებულია
და ავათყოფთა მოვლა წამლობა,
მიეწყებულა, უკუგდებულა.
ბევრი მინახავს იქ შინაველი
ხელ ცარიელი, კოხტათ მორთული,
ხოლო იქიდან, როცა დაბრუნდა,
მკირედი რამით იყო ტერირული.

ბლიკვაძე.

ჰარითველი მოღვაწეობი.

იშვიათია ქართული ვაკო, რომელსაც
ზაქარია ქიქინაძე და ვალერიან გუნია არ
გავეწოოს. ორიენი ღრმით დამსახურე-
ბულნი არიან წერასა და გამოცემაში. ვა-
ლერიანს თუმცა არ შეიძლება მოხუცი
დაერქვას, მაგრამ ახალგაზრდობაზედაც კა-
რგა ხანია გადაბიჯა. ის ცნობილია აგ-
რეთვე, როგორც მსახიობი ქართული სცე-
ნისა.

ამიტომ ჩვენ, ძველი ჩვეულებისამებრ,
განვიხილოთ მის მოღვაწეობას სხვა და სხვა
დარგში ცალკე და რასაკვირველია მოკ-
ლოთ.

1) ვ. გუნია დრამატურგის როლი.

ჩვენ ვერ წარმოგიდგენია რა ეშველე-
ბოდა ქართულ სცენას, რომ სამშობლო
ცის ჰორიზონტზე არ ამოცურებულყო
ისეთი მნათობი ქართული მწერლობისა,
როგორც ბ-ნი ვ. გუნია ბრძანდება. სა-

ვალერიან გუნია.

რი“. ეს უკანასკნელი ვაჭვით, სწორეთ შედევრია მისი გამოცემლობითი ნიჭისა და სხვა ღვაწლიც რომ არ მიუძღოდეს ბედ-შავი სამშობლის წინაშე, მართა ავიც შე-მოსაყდ და დიდების შარავანდელით მის სახელს.

ვ. გუნია „მსახიობის“ როლში.

თუ ვინმე გამოდის ქართულ სცენაზე, ვალ. გუნიაც გამოდის! მისი დაკვირვებუ-ლი და ბუნებრივი თამაში, მიუხედავად როლების უყოლიანარობისა და მოუშხად-ებლობისა, ყოველთვის იზიდავს მსმენელის ყურადღებას. მისი „სამაური ლაპარაკის ეო-ლო“, რომლის მსგავსი არას დროს და არ-სად საქართველოში არავის გაუგონია, ხომ უფრო აორკეცებს მის მსახიობურ ღირ-

სებას. შესანიშნავია ის მეტადრე უსიტყვო როლებში, თუმცა არა ნაკლების ხელოვ-ნებით ასრულებს სხვა და სხვა ტრადიცი-ული და კომიკურ როლებსაც. ჩვენ ვერ წარმოგვიდგენია ქართული სცენა გარეშე ასეთი ბუმბერაზი ხელმძღვანელისა, რო-მელიც მფარველ ანგლოზივით თავს და-სტრიალებს მას.

ვ. გუნია ცილის მწამებლის როლში.

ამ დარგს მოღვაწეობისას უმთავრესად ბოლო ხანებში მიაქცია ჯგეროვანი ყურა-დღება მ-მა ვ. გუნია და სულ მოკლე დროში შესაფერი სახელიც დაიმსახურა. მაგრამ ამის შესახებ ჩვენ სხვა დროს მოვე-ლაპარაკებთ პატივცემულ მკითხველებს. ისტორიკოსი.

როდის შეიძენს რეკლამებით ქართველ მკითხველს??? მითხარა შუბლო, ან შენ მითხარ თაო ქალარა; მითხარა თორემ მოთამინების შემტრა აღარა.

—
ამოთ ველიო...
სდუმს მუნ ყოველი სული ცხოველი,
ვალობს ბულბული:
თქვენი „ჭადარა“ ზეციო არის მოვლინებული.

კოდე ეშმაკი.

შმაქითხვა ეშმაქისადგი.

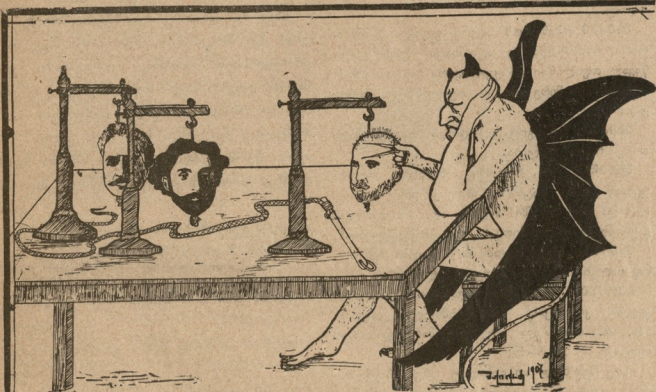
(ბოთხეთ მანმიმარტოთ რას ნიშნეს) სიზმრათ იხილო მხვევლი ვინმე დიდისა გვარისა, ბოქაულთანა მწოლოარე მოძულეებული ქმარისა. არე მარესა ზურავდეს ვილადეს დაჯაშუშობდეს; აქვრინებდეს მართლებსა, ცხვირ-პირა დამტყვევულს უშობდეს, **შხანკელოა.**

ნ ა ს უ ს ი.

თჷ რიგოლეტო,
დილო პოეტო,
რიგორ გავწირო და გავიმეტო?!
შენი „ნანინა“
ყურა ჩამედინა
მსიერე პასუხი გამაბედინა.

რიგოლეტოს.

ზურგსა შენსა შოლტი ჩემი არ მოხედენიაო,
და თუ ახლა გავკარი;
ბელი შენიაო!!!
ნუთუ ის ხარ, ბედნიერო,
„კვალში“ რომ სწურლიო?
„სამშობლო ცის“ კამარზე ბუჭებს ექვრლიო!
ნუ თუ ის ხარ, „ყრამანზე“ რომ ბაასობლიო
დღევანდელ შენ „სათაყვანოს“ კბილებს ასობლიო!!
ნუ თუ ის ხარ, ის მწერალი,
ძველად „ქნობილიო“
რა ეშმაქმა დაგირლონვა ის „მასრი“ კბილიო.
სირცხვილია რომ ვანზებარხარ ლანძღვის გუდათაო,
და მეტყველობ „ნიშნულური“
გვრე ცუდათაო.

უკასი დლოკიური გამაჟვლეკა.

თ ა ვ ე ბ ი.

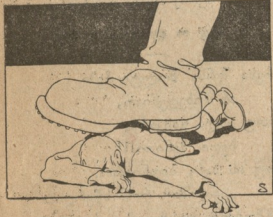
იჯლა „ეშმაკი“ დადგერნილი სტოლის ცურათა,
და მწარე დიქრებს მისცემობა მისებურათა.
წინ ეღვა სამი, (დაცილული) კაცის თავები...
არ იყვენ ესე, არც ჯაშუშნი, არც „პარისთავები“
ესენი იყვენ მოღვაწენი, ჩვენნი მწერალნი;
და ერთ იმთავანს მან მიააყრო თვის სამზერალნი.
ვინ იყო იგი არჩეული ჭკრეტის საგანი,
რომლისა შუბლსა განუზომა სიგრძე და განი???
ის იყო ჩვენი თუთიყუში და მეტიარა,
შკვდავი ჩვენი მეცნიერი დიდი „ჭადარა“!!!

უქვრეტს ეშმაკი ამ საუნჯეს მიკრძალვით შორა,
მაგრამ ვერ ვასძლო... მსწრაულ მიიქრა და ეამბორა!..
უთხარა: „ოჷ შუბლო! („დაჩაგრულთა გზაო და ხილო“)
ესდენი ჭკუა ერთი მითხარ შიგ ვინ ჩავილო???
ვინ ჩამოპბერა ამ შენ სივრცეს აზრი დილი,
რომ გავგინათო „დაჩაგრულდეს“ ლამის წყედაილი??
მითხარ: ვინ შეტქმნა შენი ტვინის ნოქ-ნავეთები???
მითხარ: შუბლო, და მე მისი მონა ვაგზდები!!
მარქვი: ლექცია როდის შევა შენი ძალოში???
შენ გენაცვალე „პოლიტიკურ თავის ქალოში“!!!
მარქვი: „ეკალი“ როდის დაჩვლეტს ორგულთა ხელსა,

„გოშპარას“ არ დაგიძახებ, (არც გეკადრებთ!) შენ „პოეტით“ გიგნებლობს ითვის ღვთის ნებაო!!! არც ქანქარებ მოგიყვები... (არა მაქვს თავი, თორემ ჭირათ კი მსმენია განჯის ამბავი!) მე მეტნაბა შენი მსგავსი ერთი ყმაწვილით: უსირცხვილო, უღილი, მრუღი ეს—ევეღოშვილიო. მაგრამ შენ რა გიწოდებდნენ? რის გავქვს წუხილიო, შენი ძმავ, ტყუპის-ცალი თუ ბიძაშვილიო. უბადრუტო! საღ გავიქრა სირცხვილი-ნამუსო, რომ გუშინდელი ნამოქმედარს ვნა აუცივით. მაგრამ ეს ხომ ზნეუთ გაგიხნე და არც გრცხვინიაო ჩვენი ღობის მონაფარდევ; დღეს დრო შენიაო! მაშ შეეტრებ ახალ ბუღელს. (რომ დაგაპურაო) რეაქციის სხვიტ ბევრი ყავს შენებერ ლამურაო.

ჯერ ამ მცირეს დაგვაბუღელი ნურც გეწყინებო იმედი გვაქვს შემდეგ უფრო მოგივლიხინებო.

ეშმაკი.

სცენა ქვედა-ბანსეში.

მსიპაი. გამიღოს ვაუმზაროს! საღ მიჩბარობ ცაცო! ახალი ზამთერი იცო?

ბაბილა. შენიც გავიზაროს! მხალი რა უნდა გისხრა, ივარა შთირიშვილს რომ ესტუმრენ წუხელის აგი ჩვენი „რეპუტაციონერები“ შენც კი ვეიცინებ.

მსიპაი. რას მიზივთ ცაცო! ზენი ძამივი მითხარი რავა იყო, მე აფერი გამიგია, აი ახლა ვა-კიჯარის ტყლიან მოვადგარე, შეშას ვპირიდი.

ბაბილა. ცაცო რაფერ იყო და ისეთ, რომ ჩვენი აქ ღარ გვეცხოვრება, მაგინის ცადაკილე-ლი, ისე ღამე არ გვიარს, რომ რაზეთ თავი არ შეირცხვიანო. წუხელს დღეცენ ი. შთირი-

შვილს, ფული ვერ უნახეს და ტანისამოსები წე-ილს.

მსიპაი. ააა! იგინი ჩაქურას წაიღებდენ!

ბაბილა. რის ჩაქური იყო! აუბრავები და უპეკით კი წუხუღან. თვითონ ივარდას ვერ უც-ენია თურმე, მხელი იყო, მარა აი აქ დამბო-რის წინ შევახე დონახენ და უცნიან „პე-ლისტიკარ“ იყვენა. მეტი მე რა უყო და ახლა მივთვარ კაკაბთან რომ მისულებოთ გაამთარბახს. კი ხანია აღარ დღეუწერია მათე აფერი და თავი ვიშესა.

მსიპაი. გაბოლა! თუ ძმა ხარ მიზმარო კა-კბს რომ აწერს პაწა ხუცესს აბრალებენო. შენ იცი რაიმე?

ბაბილა. რავა არ ვიცი ცაცო! გუზონ ქონ-დენ მაგახე კრება და ედაწვევითეს კაკაი ის არისო, კაციც ბუღეზახენს. მაგრამ იცოცხლე ხუცესმა იგინი იფინა! უცხონდა მამა! მაფფერი ხუცესის ბირიმე! სულ კვლით ქვა ასროლია თურმე.

მსიპაი. იმის ზომ აფერი გავიგია ბარნაბი რომ ტრახბახობდა: მე კაცი მყავს ღუღუცკით, წვალო თფილსში და ყველაფერს გაგავებობო.

ბაბილა. მერგია! იყო თფილსში და ქე შო-გიც ისეთ.

მსიპაი. შენ იციტ გეცოდინებო. გვიფე მაგა-თი „პარტიკა“ იშლებო!

ბაბილა. ხი, როგორც ჩანს ანდე ჩაუვარ-დებან კობში ნაღარში, ისეთ ვინც ავახაო იყო და არის ჩვენში. ანდა ს. დ. პარტიკადან გაგზნებული უნდა პოეტი სულ მაქ ეწერებინა.

მსიპაი. კი დაგავიანე მარა ეგებას შენ იცი მაგ პარტიკის სადე ქე დამოკიდებულაბო.

ბაბილა. ცაცო! შიი თალა საკითხავია? მაგი ყველაშ კი იცის. მათი კომიტეტი აფთია-ქია, არც ბახვის და არც ნავომარ-ხილისთავის აფთიაკი არ გვეონოს.

ისეთ შენ ხვალ არ დაეკლდე, კრება ბეჭენება, უნდა ყველაშ შეეგზნებოთ ეშმაკს უქნას კანა-ბოროვავა ხუთს ეშმაკს, მაგ ხულონგების გვა-რობავათ.

მსიპაი. მშვილობით ჩემო ბაბოლა, დიდი მა-დლობელი ვარ.

ბაბილაი. მშვილობით-მშვილობით, ხვალ რო არ დაგვარწრო არ ქნა.

კაკაბი.

ოჯურბათის არამ-მარა.

(ნახულო-გაგონილი).

ბეგრი, ბეგრი რამ დაწერიდა ამ საისტო-რითი ქალაქზე სხვასხვა დროს, სხვასხვა პირთა მიერ, მაგრამ ჯერ კიდევ ბეგრი რამკა მასზე დასწერი. შემოხევეთი მომხმდა ამ ქ-ალაქმა ჩსხვად. ამ დღეს აქ მოქალაქე ერთ წარჩინებულ პირს. სახლი სადაღასაწულოთი მორთულ-მოკაზმული, ხატებით, დროშებით და შუბნითი ქალაქ გარეთ მიეგება მო-მავალს. საინტერესო იყო ზირეფი შეხე-და. აი, ეს სცენა:

ცნობილი უიოელი დეპუტატი (სიმდრით) ატელოდით და ჩვენს ვედირსეთ შესს მისვდას, დაქურალო,

ჩვენი ქვეყნის სსუგეპო, სამელო, სტრუვალო!

შენ რომ წახვედი, იმ ერთ პირად სახლი თითქმის აკურდას, მავრამ, რაკი შენ მომარსნდი, აქ იყო ბუხინერა.

გოსოვო, არ გავგავაღნიერდე ამ ვახსხისთვის: გუაფუგნეთ, თქვენი მარტოვა ჩამომარსნდით, თუ შთორდე მოაფუგნეთ!

კე! მამ, აქა რდას გვიშავს სარისტანის თქვენს მძღაფერ ხელმა: თავს და ცოლშავს თქვენი გაბრებით, დაგესწვლეთ კაკად ექელმა!

წარჩინებული.
(იმავად, სიმღერითვე)

ისეუ შენ და ისეუ შენ, მშეგნიერო გურაო, უნდა შენ მოგებარეო, შენი ნახვა მწუქრია! ერსხელ თუძე მიგატოვე, იყო უფროსის ნება, მაგრამ დღეის ავირ სექე სხვაფერ“ ექნება: იყო და არ იფორა, შესხდა დეპუტატი რმოხლედ შეადგენდა სხმა თავი კაცია. ბეური შრამა გასწიეს, გასწიას იამომა ცღამა და მეტ გამოშავსავს ვეღუე შესსენ მადლით ცღამა.

ბეურად გუბერნატორს აქ აჯარ მუხურება: დაა მჭექს მისთვის კარია, ვინც სასმით შეს-ტეურება, მიიღებო, ვით მამა შეიღს, თუ კი არ შე-ძინება“.

მასი ჭირი—ჭირად მამის და ღმინი—მულ-ხინება.

ისეუ შენ და ისეუ შენ, მშეგნიერო გურაო, მსურს, შენი უფროსობა, შენი ნახვა მწუქრია, ეხლა „მეორე“ განავარძობს იმავე მხაზე: ვუთანსმეტი ბეწურადს, რადგან მიყვარს გუ-რია და გუღარც კი ვმორდებო, თათქო სჯჯაურთა. შე მას ვერ გავუწერებო: ვიუფავ ოსურ მსალი-ვით.

„ჩს გავაქრობ გურას, ან და მოგზირი რკალი-ვით“.

მარჯვნივდაც და მარცხნივდაც მომღის, მოე-დინება: მალე ვეწვიც გაგზდება, თუ კი დეურთმა ინება.

ოჰ, ისეუ ის, ისეუ ის... მიყვარს ჩემო გურაო რაკი შე დავგებუნდი, ნურც შაი, ნურც სწუე-რია...

(ამის შემდეგ წარჩინებული უბრძანებენ სხვას დაწვდას, ხოლო თვითონ კი გასწივეს „სრას-სასხველბისაქნა“.)

* *

მომბრძანებდაც თავახისთა, დღესა შეს-ქის, ჭგურს ბუთა და წიხილთა მოწყეად

სრულად გურიის მამასხლისა, შერქლათ, ცხირთა, მსაჯულთა, სევასთაჲს და სხვათა მრავალთა „სელასნათა“. გარემოვადდეს პლაცისს ზედ სამოციის სურთთაის თვისთა და ეტრადეს მათ: „იურთა ჩემთა სმინად იღეს ვითარ მასწავლებელთა თქვენთა განიზრახეს დღისა ზირვლას თვისს მის სიმეგრის უქმობა შესწავის ღუშისა ზატევისა ნიშნად და სყოლებს შიგან ამ დღეს, მეტადი სვიობის ადგვეთ. ამისა გამო გიტხადეს თქვენ: უკეთუ ურთა ჩემთა კვლავადც ესმის ამ აშისა სისამღვიდის ეოფი, ვფიციჲ; წმინდას სერაფიმუსს და წმინდას დავითის წგარსს, სასწავლებელთა შიგან ჩაყურით დამქონი, სლოო ცხვირნი მასწავლებელთანი მიჰყვილი წინდელთაის ცივისს ვუტერნების მამრთ, ეკლეს ეოფელს გარეშე არს, რომელ მრისსინაჲს ესე მრისანებელთა თოიფე ადკვეთად მეტადი სვიობის ადგვეთაჲ უოფელსა ზრსს, რომელიცა ჟურ არც ერთის მასწავლებლის თავს შინ არს დაბადებულა.

***
მოვიდა თვდა შვიდი ოტკომბერიც. ამ დღეს დაიწყო ჯარში სხლად გაწვეულთა კენჭის ურა. ეფელას თეთრი ამოუყვდა, თოცს ამ შემთხვევაში შუი ვი ვაიბას. ადარ ცას-კრაო, ამბობენ, არც სოფნელს, არც ზურმარამს. ზოგი თოურე ზრინდაიალურის მთასზრებით ეოფელა ამკეის წინააღმდეგი (ქმითა სქესი), ზოგიც კიდევ—ტატიკურის (დანარჩენი სქესი). ახლათ გაწვეულთა სუელი განწოხილავს ზირობების შესაფერისია. და აი რას ამბობს ერთი მათგანი:

ოცდაშვიდას მწიფობისთვის გაგვიწვიეს ახლად ჯარში, მთიევიერით თავი ერთად, ვინც ვიუარეს მთელ მასზრასო.

მეც ოხურკეთს ჩამოყენეს, იქ მთამაშეს კენჭებო, ამწონეს და კვლავ გამოსიხვეს თან გამოხობეს ბეჭები.

სთიქეს: „სამაშო გამოდისთ: სყოფთა სიკრძე-ცხათი, მხარ-ბეჭებოთა განიყრს მედღეობა აჭეს სავსე ჯანით.

ამჟამს კი ბაჭი გამოდგება! .. და ერთმანეთს თვლია უჩქეს: მეც სიაშო გამატარეს, საქმეს ჟული გამოთქვენეს.

მე კი თის წელს, ფეჭლ ჩხელიდს, წინდაწინე მწარედ ვტარი და ვეძღვო მწიწარებისა, ჯურით გულ-ღვიძლ განსტვირთ, ან ვინ იღის? თამაშ წელს იქნეს ზედად გადასაქის, და ჟურ ემაწილეს მოამქლეს უდროოდ წესიც ამავთს.

ზულმოღინა სუმსინ-ჰედაზოზი.

ქუთაისის სავაეო გიმნაზიის სამღვთო სკოლის მასწავლებლობით ყეს ვინმე მღვდელი ერმალოვხათ წოდებულთ. ერმალოვხი ძლიერ გატაცებულთი თურმე „პოლოშჩინის“ მეტრლით—ამ მეტრლდ ისე გაუტანა სულიერი მამა, რომ „პოატები“ და „ჩეტვიორკები“ ურებისთვისაც კი ჩაუშვწკრივებია. დირექტორ ჩემიშს, როცა ყურნალოში ასეთი კუროლოზ უნახავს, პედალოლისთვის შენიშენა მიულო, შენიშენის წინააღმდეგ და „პოლოშჩინის“ სასარგებლობათ მამა ერმალოვხს მთელი მ დღე და ღამე ულაპარაკია, რის ჯილოდოთ ჩემიშ უძღვინა შემდეგი: „პაკი, პაკი, პაკი კანდელიკი, ნიჩოვ დეილაეტ, კრომე ლაპარაკი.

ბრე

ჩაინი დროის რინდები.

თავის ქება როგორც უნდა მოგახსენებ, ჩემო ნიუო! ადარ ვფიქრავ ჩემზე მსხვი გურთამო თუ სხვა იეო! თრმოდ და რუა წდის კაცი ვარ, ავიინ არ შევს მადრეული, თეთი ნშობლებიც ვეფიძლეო, არ დაეინდე მუხობელო. ასეჟერ გავმინანს, თორემ გავზნობდი ცლოდის მუველიო და უოეღლან „დაუნდობლის“ მოვახეუქუ მე სსეელი. მე ხომ კაცად არვინ მიეოღიდა!! ჩემთვის ვიუავ გარეოული, ადარ ვფიქრავ ვისზე ქონდა ოღნე ჩემი სიუყარული. მსიერ მუღვლით ვეთრეოდი, არ გამიწნდა გროშო ფული, ქეზის ერთი მაწანწადა, ცხოვარებისან დახვარული. ბეჭებიდან ასევე დამეუვა ზოლიციან სიუყარული, მიიკლეს მასზრასო არ უოფილა ჩემისთანა დაგარგული. მაგრამ ამ დროს განხდა ჯირი ჩემთვის დიდათ მარტეობეო: სდღის ბრძოლა! და ამ საქმემ მომიტანა სარგებელი. ამა დროის შესაფერათ

მე ვისზრე ერთი სერსი: შეკობლა ჩემთვის ქაშში, არ გამოვდი გარეო ფეხი. თრ მამ შევს: ერთათ ჯრ დირს, მაგრამ ერთში ვას სწოთა; ახლად გაწვებოდ ვამეუქეში. არავინ ვეთ თანსწორო. ერთობას დროს სწავლა მამ რამში ეუფად ერთისაგად, უმერსია კი დღისას იეო იმთა წრეში ათას თავათ. ამთა მარჯვეთ შემიბრავეს მე ცნობები უოეფალო; დახსენებო დაჯიბისი „კამაღინათ“ გულსკავი. სდრობის დრო რა დღეც ბრწვენეულ და მშეგნეური, მუსრო ავლეს ბუნტრეზიკებს, ტეში გარბის მთელი ერა! ამ დროს მუცეც გამოფეკერი, გაგვირეკე მიკლეთ წარი, ბრძოლის ევლზე გაგვიტეპე, გულ-სხილვით სხლას მტერი. დამიკლელ რამში ჩამეწერე ვაწიოეკე მთელი ქალაქი კახტა სამასზრათ ენაქი მოვაქციე როგორც მტერი. რას შეიქმეს გარეოსებმა, სულ ავიღე თავზე სელი; სტრეზიკობა რამ მიბოძეს, არ დავზოვო არაფერი. ბუნტის ბეღალი შევიბეგრ; უკან შეუკარ ხელები; ზედ მიევიოლე მრავალი მისი ზრინციანს მტეკლები. ბეჭრსაც კი ვეფიქე უწყოლობით, დამის დავაძერე კიბლები; მსიერ-ტატიკული დევიკო მთო ცლოდ და მფილები; ცნოი მქვერუბო გაგვიქე, ეველას მსოხსარე თკლდა და თუ ერმალოვხი მიუქნდა სკუეროვ ჩემი ბრძალა; ახლად მთიხელოვც მისხეგება, თუ დირს არ ვარ ქეზის! აეო დროსათ თუ დარჩა ძეგლიც კი დამეღკეპების.

კორიანელი.

ონისიმე.

მასწავლებელი ლინკვისტი.

(ქეშმარიტი ქართველი).

(ზეპირ-გადმოცემა).

მასწავლებელი (მოსწავლე) მარტო ურშო, როგორ არს გვარი შენი?

მოსწ. ჩემი გვარია, ბატონო, ერისთავი. მასწავლ. იცი, საიდან წარმოსდინდების გვარი შენი?

მოსწ. არ ვიცი ჩემი გვარი საიდან წამოდინდება.

მოსწ. მამ, უურად იდე: წინაპრთა ჩვენთა შეუენი საქართველოისა უნიშნაუდენ მშართველსა, რომელდენ ემას მის შინა იწოდებოდა თავად ერისა. მაგამდ დრონი, სხეტარინი იგი შესცვლავა ემთა ვითარებამან და ხელობა ესე წარსადა. ქართველმა ემთა დავკარგა, ანუ უკეთ რომა ესთავთა, წარწმიდა შეუენი თვისობა და სხვათა იგი გვართა შერასა ნაშთთა ამ პირთასა, აწ ერისთავად წოდებულთა.

მოსწ. ბატონო, ამის გვარი საიდან წამოდინდება? (უგუგუნებს ამხანაგზე).

მოსწ. მამილე გვარი ამისი.

მოსწ. ეს, ბატონო, არის გოგობრები.

მოსწ. არა ვუწევი დასაბამი გვარისა მავის.

მოსწ. შე ვიცი, ბატონო.

მოსწ. დადაე ქვეყ.

მოსწ. მავის გვარი, ბატონო, წამოდინდება გოგოვანად და ბერსვანად.

მოსწ. (ცაყურებულა). დაბერე ენა შენი და ბაგენი ნუ იტყვიან ზრახვას მას.

ბლიკვაძე.

ოზურეთი. მადლობელი ვართ ქუქქის მავიერად; მისი ქება იკვე ჩემი შრომის დაფსებასა, იმედია ჩვენე გავგესსენებთ!

მე. გოგიალოძე

უერილო. ძრედ მსიამოვნეთ. მშუენს ქუქქის დიდადე იმედია ჩვენს შრომასაც დაფსავსთ.

ომანი. იოსელიანი.

წერილი რედაქციისადმი.

გთხოვთ ამ წერილს ადგილი დაეძომთ „ქეშმარის“ ფურცლებზე. თქვენი მატყის № 7 მოთავსებულია ბანი „თითონ იცი“ ლექსი: „ნადირიგის და ლოლუხანოვის მამულიდან“. ეს ლექსი ცილის წაშუბთ მოგვანია ახლად დაარსებულ კოპოერატული ამხანაგობის „შედაღვის“ გამგეთა მიმართ, რისთვისაც ვუწვევთ ბანს „თითონ იცი“ სამედლატორს მართლში რომ დავგიმტყოს თავისი ბრალდება.

წინააღმდეგ შემდეგში ვაღმდეგებოთ ვეგლით „ქეშმარის მათრახის“ რედაქციას გამოაცხადოს, რომ ის შეცდომამში შევიყენა აღნიშნულმა კორესპოდენტმა.

გამგებობის მონდობილობით პეტრე.

არ დაბნევათ:

სახელითა მამისათა და ძისათა და სულისა წმინდისათა, სანას სამოცოა წმინდაო გიორგი შენ დამოფარე.

ღვთის პირიდან გადავარდნილა ეშვაილო! შე ღვთის მსახურს მონას წმინდისა ქრისტეს ეკლესიისს მამანეს ერთგულთა ჩემთა, ვითომც შენს მოციქულს გამოგვანოს წერილობითი ცნობა ვითომც მე ვინმე სტრაგათა მთავარისა

თვის მიმეცეს ასი მანთი ვერცხლი და ვითომც თანამედრ გიყო მიცეხად ორასისა კიდევ და უფრო მეტ ვითარსა არ მიცეხე, მან უფროსმან სტრაგისმან უნდა დაწვას ოღა ჩემი სურვისა ჩემისაგან ოდღოთა ავბებული და ვითომც ესე ვითარი სასჯელი დამემსახურებოთ მე ქრისტეს მსახურსა შიტი, რომ მესმის და მეცეს ჰამადი განკველთა მთი ღირალობითის. მართალია ევლესია ქრისტეს გვეავლებს ვეეთ ჰამადი და სწავლი ყოველსა მოყვასსა, მაგარამ მე შიშითა მიწერისა ღმრთისა არა მიცევიც ესე და არცა ვისთვისმე ასი მანეთი ბალიშისა ქვეშე შამოდივით ეს და არცა ორასისა მიცეხა აღმითქვამს ყოველივე ესე ჰორ არს.

არცა მეორე ლექსსა სავშეყო გახეთსა შინა მოთავსებულსა მე-6 ნომრისა, ოზურეთის ვადს სამი მგელი“, მე ჩემს თავს არა ვცნობ და რთგორც ვეცი გამოცდილებითა ჩემთა ის უნდა იყოს შესამართლოთ დასჯილი და ვაიტყვას შინა წარუღენილო მოსანანებლოთ კოლდენა არა ჩაღენილთა, თანა მწირველი ჩემი ძმისწული აღვანტრად წოდებელი, რომელსა არა დატყვარა უქანქართო მოღღვარი ქალაქისა მის ოზურეთისა და რომელია შესახებ პრესტავმან კნაზმან მან ბრძანებითა უფროსისათა ჩაღენი საქციელი, რომელი ვერ არს განეტიქებალ.

ერთი მღვდელი.

რედაქტორ-გამომცემელი

თ. ბოლქვაძე.

რედაქცია სთხოვს აგენტებს, ფული რედაქციას სასწულზე გამოეცხადონ.

დეკემბერი.

(ლიკლიკაძის საავტენტოაგან)

ოზურეთი. სურათების გადაღებულ დემუროს ვარდა ყველამ თაგი გამოისყიდა. იმედია, იმასაც ადრე გაუშვებენ, მამა ავირავებს ორ სართულიან სახლს.

ფოთი. სტამბა გეზირიკეს, აღმოაჩინეს მღვდელმონაზონის ალექსის ნაწერები, ეპისკოპოსის ნებართვით დაბეჭდილი, რისთვის სტამბა დაბეჭდეს—იმავე დღეს ნიკო-იონისტემბა იმეჯლისეს. ტოლუმბაშობდა ნოე.

ლანჩხუთი. ტყეულია ის ხმები, ვითომც ვედასახლებულთათვის დაებარუნებოთ ას-ისი მანეთი მე, სრულათ 1600 მ.

ოზურეთი. გამოვიდა ახალი პრიკი უნებართვით არ შეიძლება ქორწილებში ტოლუმბაშობა.

საპაღლობელი დამუშავი.

(ქეშმარის მათრახი)

ახალ-სენაკი. დიდთ-გმადლობთ, იმედია არც ინსპექტორ ჟოვან მატყვარანს დააიწვევთ. სპირ. ენუბეძე.

ამდენი ღრწალით ღიქის გავსკე და მანსკ არ ცდვიტყენ!

